

Der gefesselte Prometheus

Prologos

- [1] [Κράτος]: Χθονὸς | μὲν ἐς | τηλου|ρὸν ἤ|κομεν |πέδον,
- [2] Σκύθην | ἐς οἴ|μον, ἄβα|τον εἰς |ἐρη|μίαν.
- [3] Ἦφαι|στε, σοὶ |δὲ χρῆ |μέλειν |ἐπι|στολὰς
- [4] ἄς σοι |πατὴρ |ἐφεῖ|το, τόν|δε πρὸς |πέτραις
- [5] ὑψη|λοκρή|μνοις τὸν |λεωρ|γὸν ὀχ|μάσαι
- [6] ἀδαμαν|τίνων |δεσμῶν |ἐν ἀρ|ρήκτοις |πέδαις.
- [7] τὸ σὸν |γὰρ ἄν|θος, παν|τέχνου |πυρὸς |σέλας,
- [8] θνητοῖ|σι κλέ|ψας ὦ|πασεν. |τοιᾶσ|δέ τοι
- [9] ἄμαρ|τίας |σφε δεῖ |θεοῖς |δοῦναι |δίκην,
- [10] ὥς ἂν |διδαχ|θῇ τὴν |Διὸς |τυραν|νίδα
- [11] στέργειν, |φιλαν|θρώπου |δὲ παύ|εσθαι |τρόπου.
- [12] [Ἦφαιστος]: Κράτος |βία |τε, σφῶν |μὲν ἐν|τολῇ |Διὸς
- [13] ἔχει |τέλος |δὴ κού|δὲν ἐμ|ποδὼν |ἔτι.
- [14] ἐγὼ |δ' ἄτολ|μός εἰ|μι συγ|γενῇ |θεὸν
- [15] δῆσαι |βία |φάραγ|γι πρὸς |δυσχει|μέρῳ.
- [16] πάντως |δ' ἀνάγ|κη τῶν|δέ μοι |τόλμαν |σχεθεῖν.
- [17] ἐξω|ριά|ζειν γὰρ |πατὴρ |λόγους |βαρύν.
- [18] τῆς ὀρ|θοβού|λου θέμ|δος αἰ|πυμῇ|τα παῖ,
- [19] ἄκον|τά σ' ἄ|κων δυσ|λύτοις |χαλκεύ|μασι
- [20] προσπασ|σαλεύ|σω τῷδ' |ἅπαν|θρώπῳ |πάγῳ

- [21] ἔν' οὐτε φωνήν οὐτε του μορφὴν βροτῶν
- [22] ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ
- [23] χροιάς ἀμείψεις ἄνθος. ἀσμένῳ δέ σοι
- [24] ἡ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος,
- [25] πάχνην θ' ἔῶαν ἡλίου σκεδᾷ πάλιν.
- [26] αἰὲ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
- [27] τρύσει σ' ὁ λωφίσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
- [28] τοιαῦτ' ἐπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
- [29] θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσων χόλον
- [30] βροτοῖσι τιμὰς ὧπασας πέρα δίκης.
- [31] ἀνθ' ὧν ἀτερπῇ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
- [32] ὀρθοστάδην, ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.
- [33] πολλοὺς δ' ὄδυρμους καὶ γόους ἄνωφελεῖς
- [34] φθέγγῃ. Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.
- [35] ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.
- [36] [Κράτος]: εἶεν, τί μέλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην;
- [37] τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
- [38] ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;
- [39] [Ἥφαιστος]: τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμιλία.
- [40] [Κράτος]: σύμφημ' ἄνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
- [41] οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
- [42] [Ἥφαιστος]: αἰεὶ γε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.
- [43] [Κράτος]: ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι. σὺ δὲ

- [44] τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
- [45] [Ἥφαιστος]: ὦ πολὺ μισηθεῖσα χειρὼν ἀξία.
- [46] [Κράτος]: τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὥς ἀπλῶ λόγῳ
- [47] τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
- [48] [Ἥφαιστος]: ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὠφελεν λαχεῖν.
- [49] [Κράτος]: ἅπαντ' ἐπαχθῇ πλὴν θεοῖσι κοίρανεν.
- [50] ἑλεύθερος γὰρ οὐ τις ἐστὶ πλὴν Διός.
- [51] [Ἥφαιστος]: ἔγνωκα τοῖςδε κοῦδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
- [52] [Κράτος]: οὐκ οὐν ἐπεὶ ξητῶ δεδυσμὰ περιβαλεῖν,
- [53] ὥς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;
- [54] [Ἥφαιστος]: καὶ δὴ πρόχειρα ψάλλ' αἰδέσθαι πάρα.
- [55] [Κράτος]: βαλὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
- [56] ῥαίστηρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
- [57] [Ἥφαιστος]: περαίνεται δὴ κοῦματ' αὖ τοῦργον τόδε.
- [58] [Κράτος]: ἄρα σε μάλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
- [59] δεινὸς γὰρ εὐρεῖν κἄξ' ἀμηχάνων πόρον.
- [60] [Ἥφαιστος]: ἄρα ρεν ἢδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.
- [61] [Κράτος]: καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
- [62] μάθῃ σοφιστὴς ὦν Διὸς νωθέστερος.
- [63] [Ἥφαιστος]: πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
- [64] [Κράτος]: ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
- [65] στέρνων διαμπαῖξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.
- [66] [Ἥφαιστος]: αἰᾶ, Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.

[67] [Κράτος]: σὺ δ' αὖ̣ κατοκνεῖς τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὑπερ

[68] στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἴκτιεῖς ποτε.

[69] [Ἥφαιστος]: ὀρᾶς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.

[70] [Κράτος]: ὀρῶ̣ κυροῦντα τὸνδε τῶν ἐπαξίων.

[71] ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μαχαλιστήρας βάλε.

[72] [Ἥφαιστος]: δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μὴ δὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.

[73] [Κράτος]: ἦ μὴν̣ κελεύσω κα̣πιθωύξω̣ γε̣ πρός.

[74] χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾱ.

[75] [Ἥφαιστος]: καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακρῶ̣ πόνῳ.

[76] [Κράτος]: ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας.

[77] ὥς οὐπιτιμητῆς γε τῶν ἔργων βαρύς.

[78] [Ἥφαιστος]: ὅμοι̣α μορφῇ̣ γλῶσσά σου γηρύεται.

[79] [Κράτος]: σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν

[80] ὀργῆς τε τραχύτητα μῆ||

[81] [Ἥφαιστος]: στείχω̣μεν, ὥς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.

[82] [Κράτος]: ἐνταῦθα νῦν ὑβρίζει καὶ θεῶν γέρα

[83] συλῶν̣ ἐφημέροισι̣ προστίθει. τί σοι

[84] οἷοί̣ τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων;

[85] ψευδω̣νύμῳ̣ σε δαίμονες Προμηθέα

[86] καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ̣ προμηθέως,

[87] ὅτῳ̣ τρόπῳ̣ τῇσδ' ἐκκυλισθήσῃ̣ τέχνης.

[88] [Προμηθεύς]: ὦ̣ δῖος αἰθὴρ καὶ̣ ταχύπτεροι̣ πνοαί,

[89] ποταμῶν̣ τε̣ πηγαι̣, ποντίων̣ τε̣ κυμάτων̣

- [90] ἀνή|ριθμον| γέλα|σμα, παμ|μήτορ| τε γῆ|
- [91] καὶ τὸν| πανό|πτῃν| κύ|κλον| ἡ|λίου| καλῶ|.
- [92] ἴδε|σθέ μ' οἷ|α πρὸς| θεῶν| πάσχω| θεός|.
- [93] δέρχθηθ'| οἷαις| αἰκεί|αισιν|
- [94] διακναι|όμενος| τὸν μυ|ριετῇ|
- [95] χρόνον| ἀ|θλεύσω|.
- [96] τοιόνδ'| ὁ νέος| ταγὸς| μακάρων|
- [97] ἐξηϋρ'| ἐπ' ἐμοὶ| δεσμὸν| ἀ|εικῇ|.
- [98] φεῦ φεῦ,| τὸ παρὸν| τό τ' ἐπερ|χόμενον|
- [99] πῆμα| στενάχω,| πῇ ποτε| μόχθων|
- [100] χρῆ τέρ|ματα τῶνδ'| ἐπιτεῖ|λαι|.
- [101] καίτοι| τί φη|μι; πάν|τα πρου|ξεπί|σταμαι|
- [102] σκεθρῶς| τὰ μέλ|λοντ', οὐ|δέ μοι| ποταί|νιον|
- [103] πῆμ' οὐ|δὲν ἤ|ξει. τὴν| πεπρω|μένην| δὲ χρῆ|
- [104] αἶσαν| φέρειν| ὥς ῥᾱ|στα, γι|γνώσκονθ'| ὅτι|
- [105] τὸ τῆς| ἀνάγ|κης ἔστ'| ἀδή|ριτον| σθένος|.
- [106] ἀλλ' οὐ|τε σι|γᾶν οὐ|τε μὴ| σιγᾶν| τύχας|
- [107] οἷόν| τέ μοι| τάσδ' ἐ|στί. θνη|τοῖς γὰρ| γέρα|
- [108] πορῶν| ἀνάγ|καις ταῖσδ'| ἐνέ|ζευγμαι| τάλας|.
- [109] ναρθη|κοπή|ρωτον| δὲ θη|ρῶμαι| πυρὸς|
- [110] πηγὴν| κλοπαί|αν, ἥ| διδά|σκαλος| τέχνης|
- [111] πάσης| βροτοῖς| πέφη|νε καὶ| μέγας| πόρος|.
- [112] τοιῶν|δε ποι|νὰς ἀμ|πλακη|μάτων| τίνω|

[113] ὕπαι|θρίοις |δεσμοῖς |πεπασ|σαλευ|μένος.

Parodos

[114] [Προμηθεύς]: ᾗ ᾗ | ῥα ῥα.

[115] τίς ἀχῶ, τίς ὁδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής,

[116] θεόσυ|τος, ἦ |βρότειος, ἦ κεκραμένη;

[117] ἵκετο τερμόνιον τις ἐπὶ πάγον

[118] πόνων |ἐμῶν |θεω|ρός, ἦ |τί δὴ |θέλων;

[119] ὀρᾷ|τε δε|σμώτην |με δύ|σποτμον |θεόν

[120] τὸν Διὸς |ἐχθρόν, |τὸν πᾶ|σι θεοῖς

[121] δι' ἀπεχ|θείας |ἐλθόνθ' |ὀπόσοι

[122] τὴν Διὸς |αὐλὴν |εἰσοιχ|νεῦσιν,

[123] διὰ τὴν |λίαν |φιλότη|τα βροτῶν.

[124] φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω πέλας οἰωνῶν;

[125] αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.

[126] πᾶν μοι |φοβερὸν |τὸ προσέρ|πον.

Strophe 1

[127] [Χορός]: μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γὰρ ἄδε τάξις

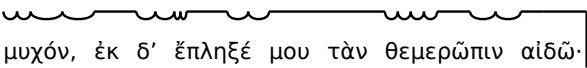
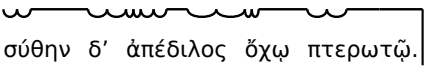
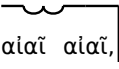
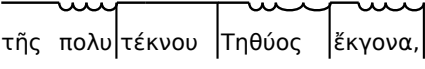
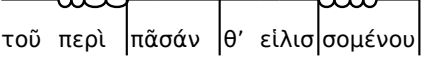
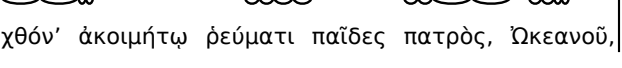
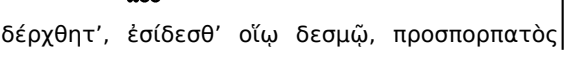
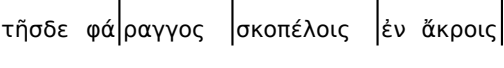
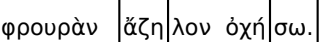
[128] πτερύγων θααῖς ἀμίλλαις

[129] προσέβα τόνδε πάγον, πατρώας

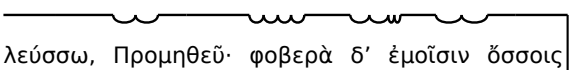
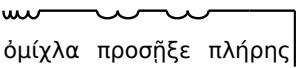
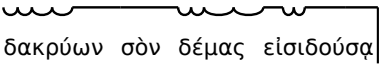
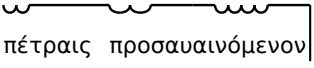
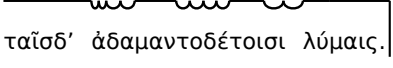
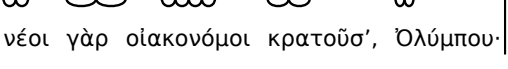
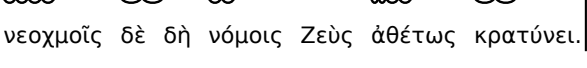
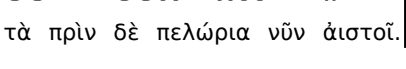
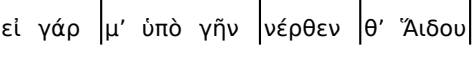
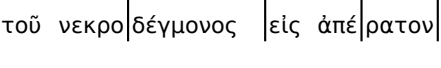
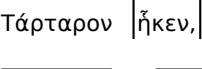
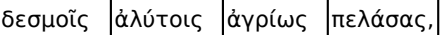
[130] μόγισ παρειποῦσα φρένας.

[131] κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὔραι·

[132] κτύπου γὰρ ἀχῶ χάλυβος διῆξεν ἄντρων

[133]
 [134]
 [135] [Προμηθεύς]:
 [136]
 [137]
 [138]
 [139]
 [140]
 [141]

Antistrophe 1

[142] [Χορός]:
 [143]
 [144]
 [145]
 [146]
 [147]
 [148]
 [149]
 [150] [Προμηθεύς]:
 [151]
 [152]
 [153]

[154] ὥς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος
 [155] τοῖσδ' ἐπεγίθει.
 [156] νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
 [157] ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

Strophe 2

[158] [Χορός]: τίς ὦδε τλησικάρδιος
 [159] θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;
 [160] τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
 [161] τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπὶ κότῳ ἀεὶ
 [162] θέμενος ἄγναμπτον νόον
 [163] δάμνεται Οὐρανίαν γένναν, οὐδὲ λήξει,
 [164] πρὶν ἂν ἡ κορέση κέαρ ἢ παλάμη τιλῖ
 [165] τὰν δυσάλωτον ἔλῃ τις ἀρχάν.
 [166] [Προμηθεύς]: ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις
 [167] αἰκίζομένου, χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις,
 [168] δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ὑφ' ὅτου
 [169] σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
 [170] καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν
 [171] θέλξει, στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλᾶς
 [172] πτήξας τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω,
 [173] πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ
 [174] ποινὰς τε τίνειν τῇσδ' αἰκείας ἐθελήσῃ.

Antistrophe 2

- [175] [Χορός]: σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
- [176] δύαι|σιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
- [177] ἄγαν δ' ἔλευθεροστομεῖς.
- [178] ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος.
- [179] δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
- [180] πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ'
- [181] ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἦθεα καὶ κέαρ
- [182] ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.
- [183] [Προμηθεύς]: οἷδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων
- [184] ἔμπας οἷω, μαλακογνώμων
- [185] ἔσται ποθ', ὅταν ταύτη ραίσθη.
- [186] τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
- [187] εἰς ἄρθμον ἐμοὶ καὶ φιλότητα
- [188] σπεύδων σπεύδον τί ποθ' ἤξει.
- [189] [Χορός]: πάντ' ἐκ κάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
- [190] ποίω λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
- [191] οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται.
- [192] δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.
- [193] [Προμηθεύς]: ἀλγεῖνὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
- [194] ἄλγος δὲ σιγᾶν πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
- [195] ἐπεὶ τάχιστ' ἥρξαντο δαίμονες χόλου
- [196] στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,

- [197] οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
- [198] ὥς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοῦμπαλιν
- [199] σπεύδοντες, ὥς Ζεὺς μήποτ' ἄρ' ἔξειεν θεῶν,
- [200] ἔνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλεύων πιθεῖν
- [201] Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
- [202] οὐκ ἠδυνήθην. αἰμύλας δὲ μηχανὰς
- [203] ἄτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
- [204] ὦντ' ἄμοχθελὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
- [205] ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἄπαξ μόνον θέμις,
- [206] καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφῇ μία,
- [207] τὸ μέλλον ἧ κραίνουτο προυτεθεσπίκει,
- [208] ὥς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν
- [209] χρεῖη, δόλω δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
- [210] τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
- [211] οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
- [212] κράτιστα δὲ μοι τῶν παρεστώτων τότε
- [213] ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα
- [214] ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
- [215] ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθῆς
- [216] κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
- [217] αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιᾶδ' ἐξ ἐμοῦ
- [218] ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
- [219] κακαῖσι ποιναῖς ταῖς δὲ μ' ἐξημείψατο.

- [220] ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
- [221] νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
- [222] ὃ δ' οὖν ἔρωτ' αἰτίαν καθ' ἣντινα
- [223] αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνῶ.
- [224] ὅπως τάχιστα τὸν πατρῶον ἐς θρόνον
- [225] κατέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
- [226] ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
- [227] ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
- [228] οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' αἰστώσας γένος
- [229] τὸ πᾶν ἔχρηζεν ἅλοφίτυσαι νέον.
- [230] καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
- [231] ἐγὼ δ' ἐτόλμης· ἐξελυσάμην βροτούς
- [232] τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἰλίου μολεῖν.
- [233] τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
- [234] πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
- [235] θνητούς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
- [236] οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς
- [237] ὧδ' ἐρρύμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεῆς θέα.
- [238] [Χορός]: σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος
- [239] ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
- [240] μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἄν εἰσιδεῖν τάδε
- [241] ἔχρηζον εἰσιδοῦσά τ' ἡλγύνθην κέαρ.
- [242] [Προμηθεύς]: καὶ μὴν φίλοις γ' ἐλείνδς εἰσορᾷ ἐγώ.

[243] [Χορός]: μή πού | τι πρού|βης τῶν|δε καὶ | περαι|τέρω;

[244] [Προμηθεύς]: θνητούς | γ' ἔπαυ|σα μὴ | προδέρ|κεσθαι | μόρον.

[245] [Χορός]: τὸ ποῖ|ον εὐ|ρὼν τῇσ|δε φάρ|μακον | νόσου;

[246] [Προμηθεύς]: τυφλὰς | ἐν αὐ|τοῖς ἐλ|πίδας | κατῶ|κισα.

[247] [Χορός]: μέγ' ὦ|φέλη|μα τοῦτ' | ἐδω|ρήσω | βροτοῖς.

[248] [Προμηθεύς]: πρὸς τοῖς|δε μέν|τοι πῦρ | ἐγώ | σφιν ὦ|πασα.

[249] [Χορός]: καὶ νῦν | φλογω|πὸν πῦρ | ἔχουσ' | ἐφή|μεροι;

[250] [Προμηθεύς]: ἄφ' οὗ | γε πολ|λὰς ἐκ|μαθή|σονται | τέχνας.

[251] [Χορός]: τοιοῖς|δε δὴ | σε Ζεὺς | ἐπ' αἰ|τιά|μασιν—

[252] [Προμηθεύς]: αἰκί|ζεταί | τε κού|δαμῇ | χαλᾷ | κακῶν.

[253] [Χορός]: οὐδ' ἔ|στιν ἄ|θλου τέρ|μα σοι | προκεί|μενον;

[254] [Προμηθεύς]: οὐκ ἄλ|λο γ' οὐ|δέν, πλὴν | ὅταν | κείνῳ | δοκῇ.

[255] [Χορός]: δόξει | δὲ πῶς; | τίς ἐλ|πίς; οὐχ | ὁρᾷς | ὅτι

[256] ἡμαρ|τες; ὥς | δ' ἡμαρ|τες οὗτ' | ἐμοὶ | λέγειν

[257] καθ' ἡ|δονὴν | σοί τ' ἄλ|γος. ἀλ|λὰ ταῦ|τα μὲν

[258] μεθῶ|μεν, ἄ|θλου δ' ἔ|κλυσιν | ζήτει | τινά.

[259] [Προμηθεύς]: ἐλα|φρὸν ὅ|στις πη|μάτων | ἔξω | πόδα

[260] ἔχει | παραι|νεῖν νοῦ|θετεῖν | τε τὸν | κακῶς

[261] πράσσοντ'. | ἐγὼ | δὲ ταῦθ' | ἅπαντ' | ῥηπ|στάμην.

[262] ἐκὼν | ἐκὼν | ἡμαρ|τον, οὐκ | ἀρνή|σομαι.

[263] θνητοῖς | ἀρή|γων αὐ|τὸς ἡ|ρόμην | πόνους.

[264] οὐ μὴν | τι ποι|ναῖς γ' ὦ|ρόμην | τοίαι|σί με

[265] κατισχ|νανεῖ|σθαι πρὸς | πέτραις | πεδαρ|σίοις,

- [266] τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
- [267] καὶ μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
- [268] πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερούσας τύχας
- [269] ἀκούσασθ', ὥς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
- [270] πίθεσθέ μοι πίθεσθε, συμπονήσατε
- [271] τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένα
- [272] πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσιζάνει.
- [273] [Χορός]: οὐκ ἀκούσαις ἐπεθύωξας τοῦτο, Προμηθεῦ.
- [274] καὶ νῦν ἐλαφρῶ ποδὶ κραιπνόσυτον
- [275] θᾶκον προλιποῦσ',
- [276] αἰθέρα θ' ἄγνὸν πόρον οἰωνῶν,
- [277] ὄκριοέσση χθονὶ τῇδε πελῶ,
- [278] τοὺς σοὺς δὲ πόρους χρήζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.
- [279] [Ωκεανός]: ἦκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
- [280] διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
- [281] τὸν πτερυγικῇ τόνδ' οἰωνὸν
- [282] γνώμη στομίῳ ἄτερ εὐθύνων.
- [283] ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
- [284] τὸ τε γάρ με, δοκῶ, συγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει,
- [285] χωρὶς τε γένους οὐκ ἔστιν ὄτω
- [286] μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.
- [287] γνώση δὲ τὰδ' ὥς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
- [288] χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ

- [289] σήμαιν' ὅ τι χρή σοι συμπράσσειν·
- [290] οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὥς Ὀκεανοῦ
- [291] φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.
- [292] [Προμηθεύς]: ἔα· τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
- [293] ἤκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπῶν
- [294] ἐπῶνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
- [295] αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
- [296] ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἧ θεωρήσων τύχας
- [297] ἐμὰς ἀφίξαι καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
- [298] δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
- [299] τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
- [300] οἷαίς ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
- [301] [Ὀκεανός]: ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
- [302] θέλω τὰ λῶστα, καί περ ὄντι ποικίλῳ.
- [303] γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
- [304] νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
- [305] εἰ δ' ὧςδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
- [306] ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
- [307] θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
- [308] παρόντα μόχθων παιδὶαν εἶναι δοκεῖν.
- [309] ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
- [310] ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
- [311] ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·

- [312] τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηλόρου
- [313] γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰ πείχειρα γίγνεται.
- [314] σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
- [315] πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
- [316] οὐκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
- [317] πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὀρῶν ὅτι
- [318] τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
- [319] καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἴμι καὶ πειράσομαι
- [320] ἔαν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
- [321] σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
- [322] ἦοὺκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὦν περισσόφρων ὅτι
- [323] γλώσση ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;
- [324] [Προμηθεύς]: ζηλῶ σ' ὀθοῦνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς
- [325] τούτων μετασχεῖν καὶ τετολμηκῶς ἐμοί.
- [326] καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω.
- [327] πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
- [328] πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῆς ὀδῶ.
- [329] [Ἦκεανός]: πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς
- [330] ἢ σαυτόν· ἔργω κοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.
- [331] ὀρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσης.
- [332] αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
- [333] δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
- [334] [Προμηθεύς]: τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ κοῦδαμῇ λήξω ποτέ·

- [335] προθυ|μίας |γὰρ οὐ|δὲν ἐλ|λείπεις. |ἀτὰρ|
- [336] μηδὲν |πόνει. |μάτην |γὰρ οὐ|δὲν ὦ|φελῶν|
- [337] ἔμοι |πονή|σεις, εἴ |τι καὶ |πονεῖν |θέλεις.
- [338] ἀλλ' ἡ|σύχα|ζε σαυ|τὸν ἐκ|ποδῶν |ἔχων.
- [339] ἐγὼ |γὰρ οὐκ, |εἰ δυ|στυχῶ, |τοῦδ' εἴ|νεκα|
- [340] θέλοιμ' |ἂν ὥς |πλείστοι|σι πη|μονὰς |τυχεῖν.
- [341] οὐ δῆτ' |ἐπεὶ |με καὶ |κασι|γνήτου |τύχαι|
- [342] τείρουσ' |Ἄτλαν|τος, ὃς |πρὸς ἐ|σπέρους |τόπους|
- [343] ἔστη|κε κί|ον' οὐ|ρανοῦ |τε καὶ |χθονὸς|
- [344] ὦμοις |ἐρεῖ|δων, ἄχ|θος οὐκ |εὐάγ|καλον.
- [345] τὸν γη|γενῆ |τε Κιλι|κίων |οἰκῆ|τορα|
- [346] ἄντρων |ιδῶν |ῥακτι|ρα, δά|ιον |τέρας|
- [347] ἑκατογ|κάρα|νον πρὸς |βίαν |χειροῦ|μενον|
- [348] Τυφῶ|να θοῦ|ρον· πᾶ|σιν ἄν|τέστη |θεοῖς,
- [349] σμερδναῖ|σι γαμ|φηλαῖ|σι συ|ρίζων |φόβον.
- [350] ἐξ ὁμ|μάτων |δ' ἥστρα|πτε γορ|γωπὸν |σέλας,
- [351] ὥς τὴν |Διὸς |τυραν|νίδ' ἐκ|πέρσων |βίᾱ.
- [352] ἀλλ' ἦλ|θεν αὐ|τῷ Ζη|νὸς ἄ|γρυπνον |βέλος,
- [353] καται|βάτης |κεραυ|νὸς ἐκ|πνέων |φλόγα,
- [354] ὃς αὐ|τὸν ἐ|ξέπλη|ξε τῶν |ύψη|γόρων|
- [355] κομπα|σμάτων. |φρένας |γὰρ εἰς |αὐτὰς |τυπεῖς|
- [356] ἐφε|ψαλῶ|θη κά|ξεβρον|τήθη |σθένος.
- [357] καὶ νῦν |ἀχρεῖ|ον καὶ |παρά|ορον |δέμας|

- [358] κείται | στενω|ποῦ πλη|σίον |θαλασ|σίου
- [359] ἰπού|μενος |ρίζαι|σιν Αἰτ|ναίαις |ὑπο·
- [360] κορυφαῖς |δ' ἐν ἄ|κραῖς ἤ|μενος |μυδρο|κτυπεῖ
- [361] Ἦφαι|στος· ἔν|θεν ἐ|κραγή|σονται |ποτε
- [362] ποταμοὶ |πυρὸς |δάπτον|τες ἀ|γρίαις |γνάθοις|
- [363] τῆς καλ|λικάρ|που Σικε|λίας |λευροῦς |γύας·
- [364] τοιόν|δε Τυ|φῶς ἐ|ξανα|ζέσει |χόλον
- [365] θερμοῖς |ἀπλά|του βέλε|σι πυρ|πνόου |ζάλης,
- [366] καίπερ |κεραυ|νῶ Ζη|νὸς ἠν|θρακω|μένος.
- [367] σὺ δ' οὐκ |ἄπει|ρος, οὐδ' |έμοῦ |διδα|σκάλου
- [368] χρήξεις· |σεαυ|τὸν σῶζ' |ὅπως |ἐπί|στασαι·
- [369] ἐγὼ |δὲ τὴν |παροῦ|σαν ἀντ|λήσω |τύχην,
- [370] ἔστ' ἂν |Διὸς |φρόνη|μα λω|φήσῃ |χόλου.
- [371] [Ἵκεανός]: οὔκουν, |Προμη|θεῦ, τοῦτο γι|γνώσκεις, ὅτι
- [372] ὀργῆς |νοσοῦ|σης εἰ|σὶν ἰ|ατροὶ |λόγοι;
- [373] [Προμηθεύς]: ἔάν |τις ἐν |καιρῷ |γε μαλ|θάσῃ |κέαρ
- [374] καὶ μὴ |σφριγῶν|τα θυ|μὸν ἰσ|χναίνῃ |βίᾱ.
- [375] [Ἵκεανός]: ἐν τῷ |προθυ|μεῖσθαι |δὲ καὶ |τολμᾷν |τίνα
- [376] ὀρᾶς |ένοῦ|σαν ζη|μίαν; |δίδα|σκέ με.
- [377] [Προμηθεύς]: μόχθον |περισ|σὸν κου|φόνουν |τ' εὐ|θη|ίαν.
- [378] [Ἵκεανός]: ἔα |με τῇ|δε τῇ |νόσῳ |νοσεῖν, ἐπεὶ
- [379] κέρδι|στον εὔ |φρονοῦν|τα μὴ |φρονεῖν |δοκεῖν.
- [380] [Προμηθεύς]: ἔμὸν |δοκή|σει τάμ|πλάκημ' |εἶναι |τόδε.

[381] [Ωκεανός]: σαφῶς | μ' ἐς οἶ|κον σὸς | λόγος | στέλλει | πάλιν.

[382] [Προμηθεύς]: μὴ γάρ | σε θρῆ|νος οὐ|μὸς εἰς | ἔχθραν | βάλη.

[383] [Ωκεανός]: ἦ τῷ | νέον | θακοῦν|τι παγ|κρατεῖς | ἔδρας;

[384] [Προμηθεύς]: τούτου | φυλάσ|σου μὴ | ποτ' ἄχ|θεςθῇ | κέαρ.

[385] [Ωκεανός]: ἡ σή, | Προμη|θεῦ, συμ|φορὰ | διδά|σκαλος.

[386] [Προμηθεύς]: στέλλου, | κομί|ζου, σῶ|ζε τὸν | παρόν|τα νοῦν.

[387] [Ωκεανός]: ὀρμω|μένω | μοι τόνδ' | ἐθώ|υξας | λόγον.

[388] | λευρὸν | γὰρ οἶ|μον αἰ|θέρος | ψαίρει | πτεροῖς |

[389] | τετρα|σκελῆς | οἷω|νός· ἄ|σμενος | δέ τ' ἄν |

[390] | σταθμοῖς | ἐν οἰ|κεῖοι|σι κάμ|ψειεν | γόνυ.

Stasimon

Strophe 1

[391] [Χορός]: στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ·

[392] | δακρυσίστακτα δ' ἀπ' ὄσσων |

[393] | ῥαδινὰν λειβομένα ῥέος παρειὰν |

[394] | νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς· |

[395] | ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς |

[396] | ἰδίοις νόμοις κρατύνων |

[397] | ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς |

[398] | πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν· |

Antistrophe 1

[399] [Χορός]: πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα,
[400] μεγαλοσχήμονα ἀρχαι||οπρεπῇ
[401] στένουσι τὰν σὰν
[402] ξυνομαιμόνων τε τιμάν,
[403] ὅπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς
[404] Ἀσίας ἕδος νέμονται,
[405] μεγαλοστόνοισι σοῖς πῆ||μασι
[406] συγκάμνουσι θνατοί.

Strophe 2

[407] [Χορός]: Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι
[408] παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
[409] καὶ Σκύθης ὄμιλος, οἷ γᾶς
[410] ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μα||ῖωτιν
[411] ἔχουσι λίμναν,

Antistrophe 2

[412] [Χορός]: Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος,
[413] ὑψίκρημνον οἷ πόλισμα
[414] Καυκάσου πέλας νέμονται,
[415] δάιος στρατός, ὀξυπρῶ||ροισι
[416] βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

Strophe 3

[417] [Χορός]: μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις|
[418] δαμέντ' ἄδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμμαις|
[419] ἐσειδόμαν, θεόν,|
[420] Ἄτλαντος ὑπέροχον σθένος κραταίον,|
[421] ὃς γὰν οὐράνιον τε πόλον|
[422] νώτοις ὑποστεγάζει.

Antistrophe 3

[423] [Χορός]: Προμηθεῦ, σὰς δὲ γὰρ στένει τύχας|
[424] βοᾷ | δὲ πόν|τιος | κλύδων|
[425] ξυμπίτνων, στένει βυθός,|
[426] κελαινὸς Ἄιδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,|
[427] παγαί θ' ἄγνορύτων ποταμῶν|
[428] στένουσιν ἄλγος οἰκτρὸν.|
[429] [Προμηθεύς]: μή τοι | χλιδῇ | δοκεῖ | τε μηδ' | αὐθα|δίᾳ|
[430] σιγᾶν | με· | συν|νοίᾳ | δὲ δά|πτομαι | κέαρ,|
[431] ὀρῶν | ἐμαυ|τὸν ὦ|δε πρου|σελού|μενον.|
[432] καίτοι | θεοῖ|σι τοῖς | νέοις | τούτοις | γέρα|
[433] τίς ἄλ|λος ἢ | 'γὼ παν|τελῶς | διώ|ρισεν;|
[434] ἀλλ' αὐ|τὰ σι|γῶ· καὶ | γὰρ εἰ|δυῖαι|σιν ἂν|
[435] ὑμῖν | λέγοι|μι· τάν | βροτοῖς | δὲ πῆ|ματα|
[436] ἀκού|σαθ', ὥς | σφας νη|πίους | ὄντας | τὸ πρὶν|
[437] ἔννοους | ἔθη|κα καὶ | φρενῶν | ἐπη|βόλους.

- [438] λέξω |δέ, μέμψιν οὐ|τιν' ἀν|θρώποις |έχων,
- [439] ἀλλ' ὦν |δέδωκ' |εὖνοι|αν |έ|ξηγοῦ|μενος·
- [440] οἱ πρῶ|τα μέν |βλέπον|τες |έ|βλεπον |μάτην,
- [441] κλύον|τες οὐκ |ήκου|ον, ἀλλ' |όνει|ράτων
- [442] ἀλίγ|κιοι |μορφαῖ|σι τὸν |μακρὸν |βίον
- [443] ἔφυ|ρον εἰ|κῇ πάν|τα, κοῦ|τε πλιν|θυφεῖς
- [444] δόμους |προσεί|λους, ἦ|σαν, οὐ |ξυλουρ|γίαν·
- [445] κατώ|ρυχες |δ' ἔναι|ον ὥστ' |ἀή|συροι
- [446] μύρμη|κες ἄν|τρων ἐν |μυχοῖς |ἀνη|λίοις.
- [447] ἦν δ' οὐ|δὲν αὐ|τοῖς οὐ|τε χεῖ|ματος |τέκμαρ
- [448] οὐτ' ἀν|θεμῶ|δους ἦ|ρος οὐ|τε καρ|πίμου
- [449] θέρους |βέβαι|ον, ἀλλ' |ἄτερ |γνώμης |τὸ πᾶν
- [450] ἔπρασ|σον, ἔ|στε δὴ |σφιν ἀν|τολὰς |έγῳ
- [451] ἄστρων |ἔδει|ξα τάς |τε δυ|σκρίτους |δύσεις.
- [452] καὶ μὴν |ἀριθ|μόν, ἔ|ξοχον |σοφι|σμάτων,
- [453] ἐξηῦ|ρον αὐ|τοῖς, γραμ|μάτων |τε συν|θέσεις,
- [454] μνήμην |ἀπάν|των, μου|σομή|τορ' ἐρ|γάνην.
- [455] κᾶζε|υξα πρῶ|τος ἐν |ζυγοῖ|σι κνώ|δαλα
- [456] ζεύγλαι|σι δου|λεύον|τα σάγ|μασιν |θ', ὅπως
- [457] θνητοῖς |μεγί|στων διά|δοχοι |μοχθη|μάτων
- [458] γένον|θ', ὑφ' ἄρ|μα τ' ἦ|γαγον |φιλη|νίους
- [459] ἵππους, |ἀγαλ|μα τῆς |ὑπερ|πλούτου |χλιδῆς.
- [460] θαλασ|σόπλαγ|κτα δ' οὐ|τις ἄλ|λος ἀντ' |έμοῦ

- [461] λινό|πτερ' ηῦ|ρε ναυ|τίλων |όχη|ματα.
- [462] τοιαῦ|τα μη|χανή|ματ' ἐ|ξευρὼν |τάλας|
- [463] βροτοῖ|σιν, αὐ|τὸς οὐκ |ἔχω |σόφισμ' |ὅτω|
- [464] τῆς νῦν |παρού|σης πη|μονῆς |ἀπαλ|λαγῶ.
- [465] [Χορός]: πέπον|θας αἰ|κὲς πῆμ'. |ἀπο|σφαλεῖς |φρενῶν|
- [466] πλανᾷ, |κακὸς |δ' ἰα|τρὸς ὥς |τις ἐς |νόσον|
- [467] πεσῶν |ἀθυ|μεῖς καὶ |σεαυ|τὸν οὐκ |ἔχεις|
- [468] εὐρεῖν |ὁποί|οις φαρ|μάκοις |ἰά|σιμος.
- [469] [Προμηθεύς]: τὰ λοι|πά μου |κλύου|σα θαυ|μάση |πλέον,
- [470] οἷας |τέχνας |τε καὶ |πόρους |ἐμη|σάμην.
- [471] τὸ μὲν |μέγι|στον, εἴ |τις ἐς |νόσον |πέσοι,
- [472] οὐκ ἦν |ἀλέ|ξημ' οὐ|δέν, οὔ|τε βρώ|σιμον,
- [473] οὐ χρι|στόν, οὐ|δὲ πι|στόν, ἀλ|λὰ φαρ|μάκων|
- [474] χρειᾶ |κατε|σκέλλον|το, πρίν |γ' ἐγώ |σφισιν|
- [475] ἔδει|ξα κρά|σεις ἡ|πίων |ἀκε|σμάτων,
- [476] αἷς τὰς |ἀπά|σας ἐ|ξαμύ|νονται |νόσους.
- [477] τρόπους |τε πολ|λοὺς μαν|τικῆς |ἔστοί|χισα,
- [478] κᾶκρι|να πρῶ|τος ἐξ |όνει|ράτων |ἃ χρη|
- [479] ὕπαρ |γενέ|σθαι, κλη|δόνας |τε δυ|σκρίτους|
- [480] ἐγνώ|ρισ' αὐ|τοῖς ἐνο|δίους |τε συμ|βόλους.
- [481] γαμψω|νύχων |τε πτῆ|σιν οἰ|ωνῶν |σκεθρῶς|
- [482] διώ|ρισ', οἵ|τινές |τε δε|ξιοὶ |φύσιν|
- [483] εὐω|νύμους |τε, καὶ |δίαι|ταν ἦν|τινα|

- [484] ἔχουσ' ἔκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
- [485] ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
- [486] σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιάν τίνα
- [487] ἔχουσ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν
- [488] χολή, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.
- [489] κνίση τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν
- [490] ὀσφύν πυρῶσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην
- [491] ὥδωσα θνητούς, καὶ φλογωπὰ σήματα
- [492] ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
- [493] τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
- [494] κεκρυμμέν', ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
- [495] χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
- [496] φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
- [497] οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
- [498] βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
- [499] πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
- [500] [Χορός]: μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
- [501] σαυτοῦ δ' ἀκῆδει δυστυχοῦντος. ὥς ἐγὼ
- [502] εὖελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
- [503] λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.
- [504] [Προμηθεύς]: οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος
- [505] κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
- [506] δύαις τε καμφθεῖς ὦδε δεσμὰ φυγάνω·

[507] τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.

[508] [Χορός]: τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστροφος;

[509] [Προμηθεύς]: Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἑρινύες

[510] [Χορός]: τούτων ἄρα Ζεὺς ἐστὶν ἀσθενέστερος;

[511] [Προμηθεύς]: οὐκ οὐν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

[512] [Χορός]: τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλήν ἀεὶ κρατεῖν;

[513] [Προμηθεύς]: τοῦτ' οὐκέτ' ἂν πύθοιο μηδὲ λιλάρει.

[514] [Χορός]: ἧ ποῦ τι σεμνὸν ἐστὶν ὃ ξυναμπέχεις.

[515] [Προμηθεύς]: ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς

[516] καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος

[517] ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῶζων ἐγὼ

[518] δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγάνω.

Stasimon

Strophe 1

[519] [Χορός]: μηδ' αὖ ὁ πάντα νέμων

[520] θεῖτ' ἐμᾶ γνώμα κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,

[521] μηδ' ἐλινύσασιμι θεοὺς ὁσείας

[522] θοίναις ποτινισομένα

[523] βουφόνις παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,

[524] μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις.

[525] ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένει

[526] καὶ μήποτ' ἐκτακείη.

Antistrophe 1

[527] [Χορός]: ἄδύ τι θαρσαλέαις|
[528] τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς|
[529] θυμὸν ἀλδαίνουσιν ἐν εὐφροσύναις.|
[530] φρίσσω δέ σε δερκομένα|
[531] μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον ||Ζῆνα|
[532] γὰρ οὐ τρομέων|
[533] ραιδίᾳ γνώμα σέβῃ|
[534] θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ|

Strophe 2

[535] [Χορός]: φέρ', ὅπως |ἄχαρις |χάρις, ὦ |φίλος· εἰ||πὲ|
[536] ποῦ τίς ἀλκά;|
[537] τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης|
[538] ὀλιγο|δρανίαν|
[539] ἄκιυν, ἰσόνειρον, ἄ τὸ φωτῶν|
[540] ἀλαδὸν |γένος ἐμ|πεποδι|σμένον; οὐποτε|
[541] τὰν Διὸς ἀρμονίαν|
[542] θνατῶν παρεξίασι βουλαί.|

Antistrophe 2

[543] [Χορός]: ἔμαθον |τάδε σὰς |προσιδοῦσ' |όλοας|
[544] τύχας, Προμηθεῦ|
[545] τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα|

- [546] τόδ' ἐκεῖ|νό θ', ὃ τ' ἀμ||φί|
- [547] λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὕμεναίου|
- [548] ἰότα|τι γάμων, ὅτε τὰν|ὀμοπάτριον ἔδνοις|
- [549] ἄγαγες Ἥσιόναν|
- [550] πείθων δάμαρτα κοινόλεκτρον|
- [551] [ἰώ]: τίς γῆ;|τί γένος;|τίνα φῶ|λεύσσειν|
- [552] τόνδε χα|λινοῖς|ἐν πετρ|νοισιν|
- [553] χειμα|ζόμενον;|
- [554] τίνος ἀμ|πλακίας|ποινὰς|ὀλέκη;|
- [555] σήμνηνον ὅποι γῆς ἢ μογερὰ πεπλάνημαι|
- [556] ἄ ἄ, ἐ ἐ,|
- [557] χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἷστρος,|
- [558] εἶδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ' ἄ δᾶ· φοβοῦμαι|
- [559] τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν|
- [560] ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,|
- [561] ὃν οὐδὲ καθθανόντα γαῖα κεύθει|
- [562] ἀλλ', ἐμὲ τὰν τάλαιναν|
- [563] ἐξ ἐνέρων περῶν κυναγετεῖ, πλανᾷ|
- [564] τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον|
- [565] ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ|
- [566] ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον|
- [567] ἰὼ ἰὼ πόποι,|
- [568] ποῖ μ' ἄγουσ' αἶδε τηλέπλαγκτοι πλάναι;|

- [569] τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ' |
- [570] ἐνέξευξας εὐρὼν ἀμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; ἔ ξ, |
- [571] οἰστρογλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν |
- [572] παράκοπον ὦδε τείρεις; |
- [573] πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ |
- [574] ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν, |
- [575] μηδέ μοι φθονήσης |
- [576] εὐγμάτων, ἄναξ. |
- [577] ἄδην | με πολὺ | πλανοι | πλάναι |
- [578] γεγυ | μνάκα | σιν, οὐδ' | ἔχω | μαθεῖν | ὅπα |
- [579] πημονὰς ἀλύξω. |
- [580] κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου; |
- [581] [Προμηθεύς]: πῶς δ' οὐ | κλύω | τῆς οἰ | στροδι | νήτου | κόρης, |
- [582] τῆς Ἰ | ναχεῖ | ας; ἢ | Διδὸς | θάλλει | κέαρ |
- [583] ἔρω | τι, καὶ | νῦν τοὺς | ὑπερ | μήκεις | δρόμους |
- [584] Ἥρα | στυγῇ | τὸς πρὸς | βίαν | γυμνά | ζεται. |
- [585] [Ἰώ]: πόθεν ἐμοῦ σὺ πατὴρ δὸν οὐκ ἀπύεις; |
- [586] εἰπέ μοι τᾶ μογερά τίς ὦν; |
- [587] τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, |
- [588] τὰν ταλαίπωρον ὦδ' ἔτυμα προσθορεῖς; |
- [589] θεόστυόν τε νόσον ὠνόμασας, ἄ |
- [590] μαραίνει με χρίουσα κέντροισι, φοιταλέοισιν ἔ ξ. , |
- [591] σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκείαις |

- [592] λαβρόσυτος ἦλθον, ἥρας|
- [593] ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυσ|
- [594] δαιμόνων δὲ τίνες οἷ, ἔ, ἔ,|
- [595] οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν;|
- [596] ἀλλὰ μοι τορῶς|
- [597] τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει|
- [598] παθεῖν, τί μῆ|χαρ, ἦ|τί φάρμακον νόσου,|
- [599] δεῖξον, εἵπερ οἶσθα·|
- [600] θρόει, φράζε τᾶ δυσπλάνω παρθένω·|
- [601] [Προμηθεύς]: λέξω|τορῶς|σοι πᾶν|ὅπερ|χρήζεις|μαθεῖν,|
- [602] οὐκ ἐμ|πλέκων|αἰνίγματ', ἀλλ'|ἀπλῶ|λόγω,|
- [603] ὥπερ|δίκαιον|πρὸς|φίλους|οἷγειν|στόμα·|
- [604] πυρὸς|βροτοῖς|δοτῆρ'|ὄρᾳς|Προμηθέα·|
- [605] [Ἰώ]: ὦ κοῖνον ὦ|φέλημα|θνητοῖσιν|φανεῖς,|
- [606] τλήμον|Προμηθεῦ, τοῦ|δίκην|πάσχεις|τάδε;|
- [607] [Προμηθεύς]: ἄρμοῖ|πέπαυμαι|τοὺς|ἐμοὺς|θρηνῶν|πόνους·|
- [608] [Ἰώ]: οὐκουν|πόροις|ἄν|τήνδε|δωρεὰν|ἐμοί;|
- [609] [Προμηθεύς]: λέγ' ἦν|τιν' αἰ|τῇ· πᾶν|γὰρ ἄν|πύθοιό μου·|
- [610] [Ἰώ]: σήμη|νον ὅ|στις ἐν|φάραγ|γί σ' ὥχ|μασεν·|
- [611] [Προμηθεύς]: βούλευμα|μὲν|τὸ Δῖον, Ἡ|φαίστου|δὲ χεῖρ·|
- [612] [Ἰώ]: ποινὰς|δὲ ποί|ων ἀμ|πλακημάτων|τίνεις;|
- [613] [Προμηθεύς]: τοσοῦτον|ἄρκῳ|σοι|σαφηνίσας|μόνον·|
- [614] [Ἰώ]: καὶ πρὸς|γε|τούτοις|τέρμα|τῆς|ἐμῆς|πλάνης|

[615] δεῖξον, τίς ἐσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

[616] [Προμηθεύς]: τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

[617] [Ἦώ]: μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

[618] [Προμηθεύς]: ἀλλ' οὐ μεγάριω τοῦδέ σοι δωρήματος.

[619] [Ἦώ]: τί δῆτα μέλλεις μὴ γεγώνισκειν τὸ πᾶν;

[620] [Προμηθεύς]: φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

[621] [Ἦώ]: μή μου προκῆδου μάσσον ὥς ἐμοὶ γλυκύ.

[622] [Προμηθεύς]: ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν. ἄκουε δῆ.

[623] [Χορός]: μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κάμοι πόρε.

[624] τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,

[625] αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·

[626] τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

[627] [Προμηθεύς]: σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,

[628] ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.

[629] ὥς τὰ ποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας

[630] ἐνταῦθ', ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ

[631] πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

[632] [Ἦώ]: οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπισταῖσθαι με χρή,

[633] σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῆζετε

[634] πεύσεσθε· καί τοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι

[635] θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν

[636] μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.

[637] αἰεὶ γὰρ ὅψεις ἔννυχοι πωλεῦμεναι

- [638] ἐς παρθενω̃νας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
- [639] λείοι|σι μύ|θοις ὦ μέγ' εὖ|δαιμον κόρη,
- [640] τί παρθενεύ|ει δα|ρόν, ἐ|ξόν σοι γάμου
- [641] τυχεῖν|μεγί|στου; Ζεὺς γὰρ ἰ|μέρου βέλει
- [642] πρὸς σοῦ|τέθαλ|πται καὶ|συναί|ρεσθαι Κύπριν
- [643] θέλει·|σὺ δ', ὦ|παῖ, μὴ|'πολα|κτίσης λέχος
- [644] τὸ Ζη|νός, ἀλλ'|ἐξελ|θε πρὸς|Λέρνης|βαθὺν
- [645] λειμῶ|να, ποί|μνας βου|στάσεις|τε πρὸς|πατρός,
- [646] ὥς ἂν|τὸ Δῖ|ον ὄμ|μα λω|φήσῃ|πόθου.
- [647] τοιοῖσ|δε πά|σας εὐ|φρόνας|ὀνει|ρασι
- [648] συνει|χόμην|δύστη|νος, ἔ|στε δὴ|πατρὶ
- [649] ἔτλην|γεγω|νεῖν νυ|κτίφοιτ'|ὀνει|ρατα.
- [650] ὁ δ' ἔς|τε Πυ|θῶ κα|πὶ Δω|δώνης|πυκνοὺς
- [651] θεο|πρόπους|ἴαλ|λεν, ὥς|μάθοι|τί χρῆ
- [652] δρῶντ' ἢ|λέγον|τα δαί|μοσιν|πράσσειν|φίλα.
- [653] ἦκον|δ' ἀναγ|γέλλον|τες αἰ|ολο|στόμους
- [654] χρησμοὺς|ἀσθή|μους δυ|σκριτῶς|τ' εἰρη|μένους.
- [655] τέλος|δ' ἐναρ|γῆς βά|ξις ἦλ|θεν ἰ|νάχω
- [656] σαφῶς|ἐπι|σκήπτου|σα καὶ|μυθου|μένη
- [657] ἔξω|δόμων|τε καὶ|πάτρας|ώθειν|ἐμέ,
- [658] ἄφετον|ἀλᾱ̃|σθαι γῆς|ἐπ' ἐ|σχάτοις|ὄροις.
- [659] κεῖ μὴ|θέλοι,|πυρω|πὸν ἐκ|Διὸς|μολεῖν
- [660] κεραυ|νόν, ὃς|πᾶν ἐ|ξαῖ|στώσοι|γένος.

- [661] τοιοῖσδε πεισθεῖς Λοξίου μαντεύμασιν
- [662] ἔξῃ λασέν με κάπεκκλησε δωμάτων
- [663] ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
- [664] Διδὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
- [665] εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
- [666] ἦσαν, κεραστὶς δ', ὥς ὀράτ', ὄξυστόμῳ
- [667] μύωπι χρυσθεῖς' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
- [668] ἦσσαν πρὸς εὐποτόν τε Κερχινείας ῥέος
- [669] Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενῆς
- [670] ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
- [671] ὅσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
- [672] ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδιος μόρος
- [673] τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἷστροπλήξ δ' ἐγὼ
- [674] μάστιγι θεῖα γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
- [675] κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
- [676] λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
- [677] ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γάρ
- [678] αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.
- [679] [Χορός]: ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·
- [680] οὔ ποτ' ὦδ' οὔ ποτ' ἠϋχοῦν ξένους
- [681] μολεῖσθαι λόγους εἰς ἀκοὰν ἐμάν,
- [682] οὐδ' ὦδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
- [683] πῆματα, λύματα, δείματα ἀμφάκει

- [684] κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
- [685] ἰὼ μοῖρα μοῖρα,
- [686] πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν ἰοῦς.
- [687] [Προμηθεύς]: πρῶ γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ.
- [688] ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.
- [689] [Χορός]: λέγ', ἐκδίδασκε τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
- [690] τὸ λοιπὸν ἄλγος προὔξειπιστασθαι τορῶς.
- [691] [Προμηθεύς]: τὴν πρίν γε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
- [692] κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήζετε
- [693] τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης.
- [694] τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
- [695] τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
- [696] σύ τ' ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
- [697] θυμῷ βάλ', ὥς ἂν τέρματ' ἐκμάθης ὁδοῦ.
- [698] πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
- [699] στρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας.
- [700] Σκύθας δ' ἀφίξη νομάδας, οἱ πλεκτὰς στέγας
- [701] πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις
- [702] ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι.
- [703] οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἅλιστόνοις πόδας
- [704] χρίμπτουσα ῥα χίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
- [705] λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
- [706] οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.

- [707] ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
- [708] ἤξεις δ' ὕβριστην ποταμὸν οὐ ψευδῶνυμον,
- [709] ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὐβατος περᾶν,
- [710] πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὄρων
- [711] ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσῶς μένος
- [712] κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρῆ
- [713] κορυφὰς ὑπερβάλλουσιν ἐς μεσημβρινὴν
- [714] βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
- [715] ἤξεις στυγᾶνορ', αἱ θεμίσκυράν ποτε
- [716] κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
- [717] τραχεῖα πόντου Σαλμυδησίᾳ γνάθος
- [718] ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρὶα νεῶν.
- [719] αὐταῖς σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
- [720] ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
- [721] Κιμμερικὸν ἤξεις, ὃν θρασυσπλάγχυνος σε χρῆ
- [722] λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.
- [723] ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
- [724] τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπ' ὠνυμος
- [725] κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον
- [726] ἥπειρον ἤξεις Ἀσιὰδ' . ἄρ', ὅμιν δοκεῖ
- [727] ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
- [728] βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
- [729] χρήζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέριψεν πλάνας.

- [730] πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
- [731] μνηστῆρος. οὖς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
- [732] εἶναι δόκει σοι μηδέπω ν' προοιμίους.
- [733] [Ἰώ]: ἰὼ μοί μοι, ἔξ.
- [734] [Προμηθεύς]: σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ; τί που
- [735] δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
- [736] [Χορός]: ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;
- [737] [Προμηθεύς]: δυσχεῖ μερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
- [738] [Ἰώ]: τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
- [739] ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῇσδ' ἀπὸ στόφλου πέτρας,
- [740] ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
- [741] ἀπηλάνγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
- [742] ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
- [743] [Προμηθεύς]: ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
- [744] ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.
- [745] αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή.
- [746] νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
- [747] μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
- [748] [Ἰώ]: ἦ γάρ ποτ' ἐστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
- [749] [Προμηθεύς]: ἦδοι' ἂν, οἷμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
- [750] [Ἰώ]: πῶς δ' οὐκ ἂν, ἢ τις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
- [751] [Προμηθεύς]: ὥς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.
- [752] [Ἰώ]: πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

[753] [Προμηθεύς]: πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ κενὸ φρόνων βουλευμάτων.

[754] [Ἰώ]: ποίῳ τρόπῳ; σήμενον, εἰ μή τις βλάβη.

[755] [Προμηθεύς]: γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ὧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

[756] [Ἰώ]: θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.

[757] [Προμηθεύς]: τί δ' ὄντιν' ; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.

[758] [Ἰώ]: ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

[759] [Προμηθεύς]: ἢ τέξεται γε παῖδα φέρτερον πατρός.

[760] [Ἰώ]: οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

[761] [Προμηθεύς]: οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς.

[762] [Ἰώ]: τίς οὖν ὁ λύσων ἐστὶν ἄκοντος Διός;

[763] [Προμηθεύς]: τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐγγόνων εἶναι χρεών.

[764] [Ἰώ]: πῶς εἶπας; ἢ ἴμὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

[765] [Προμηθεύς]: τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

[766] [Ἰώ]: ἦδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμωδία.

[767] [Προμηθεύς]: καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

[768] [Ἰώ]: μή μοι προτείνων κέρδος εἴτ' ἀποστέρει.

[769] [Προμηθεύς]: δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

[770] [Ἰώ]: ποίῳ; πρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

[771] [Προμηθεύς]: δίδωμ'. ἐλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι

[772] φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

[773] [Χορός]: τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν

[774] θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάρης λόγου.

[775] καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,

- [776] ἐμοὶ δὲ τὸν λύσον· τα· τοῦ· το γὰρ ποθῶ.
- [777] [Προμηθεύς]: ἐπεὶ προθυ·μεῖσθ', οὐκ ἐναν·τιώ·σομαι
- [778] τὸ μὴ γεγω·νεῖν πᾶν ὅσον προσ·χρή·ζετε.
- [779] σοὶ πρῶ·τον, ἰοῖ, πολὺ·δονον·πλάνην·φράσω,
- [780] ἦν ἐγ·γράφου·σὺ μνή·μοσιν·δέλτοις·φρενῶν.
- [781] ὅταν περά·σης·ρέϊ·θρον·ῆ·πείροι·ν·ῶρον,
- [782] πρὸς ἀν·τολὰς·φλογῶ·πας·ῆ·λιο·στιβεῖς
- [783] [Zelee ost]
- [784] πόντου·περῶ·σα·φλοῖ·σβον, ἔστ' ἂν ἐ·ξίκη
- [785] πρὸς Γορ·γόνει·α·πεδί·α·Κι·σθήνης, ἵνα
- [786] αἱ Φορ·κίδες·ναίου·σι·δη·ναιαὶ·κόραι
- [787] τρεῖς κυ·κνόμορ·φοι, κοι·νὸν ὄμμ' ἐκτη·μέναι,
- [788] μονόδον·τες, ἄς οὔθ' ἥ·λιος·προσ·δέρ·κεται
- [789] ἀκτί·σιν οὔθ' ἥ·νύ·κτερος·μήνη·ποτέ.
- [790] πέλας δ' ἀδελ·φαὶ τῶν·δε τρεῖς·κατά·πτεροι,
- [791] δρακον·τόμαλ·λοι Γορ·γόνες·βροτο·στυγεῖς,
- [792] ἄς θνη·τὸς οὐ·δεῖς·εἰ·σιδῶν·ἔξει·πνοάς.
- [793] τοιοῦ·το μέν·σοι τοῦ·το φρού·ριον·λέγω·
- [794] ἄλλην δ' ἄκου·σον δυ·σχερῇ·θεω·ρίαν·
- [795] ὄξυ·στόμους·γὰρ Ζη·νὸς ἀ·κραγεῖς·κύνας
- [796] γρυῖ·πας·φύλα·ξαι, τόν·τε μου·νῶπα·στρατὸν
- [797] Ἄριμα·σπὸν ἱπ·ποβά·μον', οἷ·χρυσόρ·ρυτον
- [798] οἰκοῦ·σιν ἀμ·φὶ νᾶ·μα Πλού·τωνος·πόρου·

- [799] τούτοις | σὺ μὴ | πέλα | ζε. τη | λουρὸν | δὲ γῆν |
- [800] ἤξεις, | κελαι | νὸν φῦ | λον, οἷ | πρὸς ἡ | λίου |
- [801] ναίου | σι πη | γαῖς, ἔν | θα ποτα | μὸς Αἰ | θίοψ. |
- [802] τούτου | παρ' ὅ | χ | θας ἔρφ', | ἔως | ἄν | ἐ | ξίκη |
- [803] καταβα | σμόν, ἔν | θα Βι | βλίνων | ὀρώων | ἄπο |
- [804] ἴη | σι σε | πτόν Νεῖ | λος εὖ | ποτον | ῥέος. |
- [805] οὗτός | σ' ὁδῶ | σαι τὴν | τρίγω | νον ἐς | χθόνα |
- [806] Νειλῶ | τιν, οὗ | δὴ τὴν | μακρὰν | ἀποι | κίαν, |
- [807] ἴοι, | πέπρω | ται σοί | τε καὶ | τέκνοις | κτίσαι. |
- [808] τῶν δ' εἴ | τί σοι | ψελλόν | τε καὶ | δυσεύ | ρετον, |
- [809] ἔπαν | δίπλα | ζε καὶ | σαφῶς | ἐκμάν | θανε. |
- [810] σχολή | δὲ πλεί | ων ἢ | θέλω | πάρει | στί μοι. |
- [811] [Χορός]: εἰ μὲν | τι τῇ | δε λοι | πὸν ἢ | παρει | μένον |
- [812] ἔχεις | γεγω | νεῖν τῆς | πολυ | φθόρου | πλάνης, |
- [813] λέγ'. εἰ | δὲ πάντ' | εἴρη | κας, ἡ | μῖν αὖ | χάριν |
- [814] δὸς ἦν | περ αἰ | τούμε | σθα, μέ | μνησαι | δέ που. |
- [815] [Προμηθεύς]: τὸ πᾶν | πορεῖ | ας ἢ | δε τέρμ' | ἀκή | κοεν. |
- [816] ὅπως | δ' ἂν εἰ | δῇ μὴ | μάτην | κλύου | σά μου, |
- [817] ἃ πρὶν | μολεῖν | δεῦρ' ἐκ | μεμό | χθηκεν | φράσω, |
- [818] τεκμή | ριον | τοῦτ' αὐ | τὸ δοὺς | μύθων | ἐμῶν. |
- [819] ὄχλον | μὲν οὖν | τὸν πλεί | στον ἐ | κλείψω | λόγων, |
- [820] πρὸς αὐ | τὸ δ' εἴ | μι τέρ | μα σῶν | πλανη | μάτων. |
- [821] ἐπεὶ | γὰρ ἦλ | θες πρὸς | Μολοσ | σὰ γὰ | πεδα, |

- [822] τὴν αἰ|πύνω|τόν τ' ἄμ|φὶ Δω|δώνην, ἵνα|
- [823] μαντεῖ|α θᾶ|κός τ' ἐ|στὶ θε|σπρωτοῦ |Διός,|
- [824] τέρας| τ' ἄπι|στον, αἰ |προση|γοροὶ |δρύες,|
- [825] ὕφ' ὧν |σὺ λαμ|πρῶς κού|δέν αἰ|νικτη|ρίως|
- [826] προση|γορεύ|θης ἢ |Διὸς |κλεινὴ| δάμαρ|
- [827] μέλλουσ' |ἔσε|σθαι. τῶν|δε προσ|σαίνει| σέ τι;|
- [828] ἐντεῦ|θεν οἱ|στρήσα|σα τὴν |παρα|κτίαν|
- [829] κέλευ|θον ἧ|ξας πρὸς |μέγαν| κόλπον |Ῥέας,|
- [830] ἄφ' οὗ |παλιμ|πλάγκτοι|σι χει|μάζῃ |δρόμοις·|
- [831] χρόνον |δὲ τὸν |μέλλον|τα πόν|τιος |μυχός,|
- [832] σαφῶς |ἐπί|στασ', ἴο|νιος |κεκλή|σεται, .|
- [833] τῆς σῆς |πορεί|ας μνη|μα τοῖς |πᾶσιν |βροτοῖς·|
- [834] σημει|ά σοι |τάδ' ἐ|στὶ τῆς |ἐμῆς |φρενός,|
- [835] ὥς δέρ|κεται |πλέον |τι τοῦ |πεφασ|μένου·|
- [836] τὰ λοι|πὰ δ' ὃ|μῖν τῇ|δέ τ' ἐς |κοινὸν |φράσω,|
- [837] ἐς ταῦ|τὸν ἐλ|θὼν τῶν |πάλαι |λόγων |ἵχνος·|
- [838] ἔστιν |πόλις |Κάνω|βος ἐ|σχάτη |χθονός,|
- [839] Νείλου |πρὸς αὐ|τῷ στόμα|τι καὶ |προσχώ|ματι·|
- [840] ἐνταῦ|θα δὴ |σε Ζεὺς |τίθη|σιν ἔμ|φρονα|
- [841] ἐπαφῶν |ἄταρ|βεῖ χει|ρὶ καὶ |θιγὼν |μόνον·|
- [842] ἐπώ|νυμον |δὲ τῶν |Διὸς |γεννη|μάτων|
- [843] τέξεις |κελαι|νὸν Ἑπα|φον, ὃς |καρπώ|σεται|
- [844] ὄσσην |πλατύρ|ρους Νεῖ|λος ἀρ|δεύει |χθόνα·|

- [845] πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
- [846] πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἔκοῦσ' ἐλεύσεται
- [847] θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῇ γάμον
- [848] ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
- [849] κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
- [850] ἥξουσιν θηρεῦντες οὐ θηρασίμους
- [851] γάμους, φθόνον δὲ σωμαμάτων ἔξει θεός·
- [852] Πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
- [853] Ἄρει, δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει.
- [854] γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἔκαστον αἰῶνος στερεῖ,
- [855] δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
- [856] τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
- [857] μίαν δὲ παίδων ἥμερος θέλξει τὸ μὴ
- [858] κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
- [859] γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
- [860] κλύειν ἄναλκας μάλλον ἢ μαιφόνος·
- [861] αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
- [862] μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελεθεῖν τορῶς.
- [863] σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
- [864] τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
- [865] λύσει· τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
- [866] μήτηρ ἐμοὶ διήλθε Τιτανὶς Θέμις·
- [867] ὅπως δὲ χῶπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου

[868] εἰπεῖν, | σύ τ' οὐδ' ἐκ | μαθοῦ | σα κερ | δανεῖς.

[869] [Ἰώ]: ἐλελεῦ | ἐλελεῦ,

[870] ὑπό μ' αὔ | σφάκελος | καὶ φρενο | πληγεῖς |

[871] μανίαι | θάλπουσ', | οἷστρου | δ' ἄρδεις |

[872] χρίει | μ' ἄπυρος.

[873] κραδία | δὲ φόβῳ | φρένα λα | κτίζει.

[874] τροχοδι | νεῖται | δ' ὄμμαθ' ἐ | λίγδην,

[875] ἔξω | δὲ δρόμου | φέρομαι | λύσσης |

[876] πνεύματι | μάργῳ, | γλώσσης | ἀκρατής.

[877] θολεροὶ | δὲ λόγοι | παίουσ' | εἰκῇ |

[878] στυγνῆς | πρὸς κύ | μασιν ἄ | της.

Stasimon

Strophe 1

[879] [Χορός]: ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν |

[880] ὃς πρῶτος ἐν γνῶμα τόδ' ἐβάστασε καὶ |

[881] γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν, |

[882] ὥς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῶ, |

[883] καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων |

[884] μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων |

[885] ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

Antistrophe 1

[886] [Χορός]: μήποτε μήποτέ ξμ', ὦ

[887] Μοῖραι λεχέων , Διὸς εὐνάτειραν

[888] ἴδοισθε πέλουσαν·

[889] μηδὲ πλαθείην γαμέτα τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.

[890] ταρβῶ γὰρ ἄστεργάνορα παρθενίαν

[891] εἰσορῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομέναν

[892] δυσπλάνοις Ἑρας ἀλατείαις πόνων.

[893] ἐμοὶ δ' ὁπόθι μὲν ὁμᾶλδος ὁ γάμος ἄφοβος οὐδὲ

[894] δέδια μηδὲ κρεῖσσόνων θεῶν ἔρωας

[895] ἄφυκτον ὄμμα προσδράκοι.

[896] ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἀπορα πόριμος· οὐδ'

[897] ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.

[898] τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὀρῶ μῆτιν ὅπαι φύγοιμ' ἄν.

[899] [Προμηθεύς]: ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καί περ αὐθάδης φρενῶν,

[900] ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται

[901] γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος

[902] θρόνων τ' αἶστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἄρ' αὖ

[903] Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,

[904] ἦν ἐκπίπνων ἥρ' αὖτο δηναίων θρόνων.

[905] τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν

[906] δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.

[907] ἐγὼ τὰδ' οἶδα χεῖρ' ἀπὸ τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νυν

- [908] θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
- [909] πιστός, τινάσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
- [910] οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ
- [911] πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
- [912] τοῖον παλαιστήν νῦν παρασκευάζεται
- [913] ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
- [914] ὃς δὲ κεραυνοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα,
- [915] βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
- [916] θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
- [917] τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾶ.
- [918] πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
- [919] ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
- [920] [Χορός]: σύ θην ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
- [921] [Προμηθεύς]: ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
- [922] [Χορός]: καὶ προσδοκᾷν χρή δεσπόσειν Ζηνός τινα;
- [923] [Προμηθεύς]: καὶ τῶνδ' ἐγ', ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.
- [924] [Χορός]: πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιᾶδ' ἐκρίπτων ἔπη;
- [925] [Προμηθεύς]: τί δ' ἂν φοβοίμην ὧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;
- [926] [Χορός]: ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.
- [927] [Προμηθεύς]: ὃ δ' οὖν ποιεῖτω· πάντα προσδοκῆτά μοι.
- [928] [Χορός]: οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
- [929] [Προμηθεύς]: σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεί.
- [930] ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.

- [931] δράτῳ, κρατεῖ τῳ τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
- [932] ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
- [933] ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
- [934] τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
- [935] πάντως τι καὶ νὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.
- [936] [Ἑρμῆς]: σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπὲρ πικρον,
- [937] τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις
- [938] πορόντα τιμᾶς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
- [939] πατὴρ ἄνω γέ σ' οὐστῖνας κομπεῖς γάμους
- [940] αὐδᾶν, πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους.
- [941] καὶ ταῦτα μέντοι μὴ δὲν αἰνικτηρίως,
- [942] ἀλλ' αὐθ' ἔκαστα φράζε· μὴδέ μοι διπλᾶς
- [943] ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλης· ὁρᾷς δ' ὅτι
- [944] Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
- [945] [Προμηθεύς]: σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
- [946] ὁ μῦθος ἐστίν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
- [947] νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δῆ
- [948] ναίειν ἅπενθ' ἑέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
- [949] δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠσθόμην;
- [950] τρίτον δὲ τὸν νῦν κοίρανοῦντ' ἐπόψομαι
- [951] αἵσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
- [952] ταρβεῖν ὑποπτῆσαι τε τοὺς νέους θεούς;
- [953] πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ

- [954] κέλευθον ἦν περ ἦλθε·ς ἐγκώνει πάλιν·
- [955] πεύση γὰρ οὐδὲν ὦν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
- [956] [Ἑρμῆς]: τοιοῖςδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
- [957] ἐς τάςδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
- [958] [Προμηθεύς]: τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
- [959] σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
- [960] [Ἑρμῆς]: κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ
- [961] ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
- [962] [Προμηθεύς]: οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
- [963] [Ἑρμῆς]: χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.
- [964] [Προμηθεύς]: χλιδῶ; χλιδῶντας ὦδε τοὺς ἐμοὺς ἐγώ
- [965] ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
- [966] [Ἑρμῆς]: ἦ καμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαίτις;
- [967] [Προμηθεύς]: ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
- [968] ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
- [969] [Ἑρμῆς]: κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ σμικρὰν νόσον.
- [970] [Προμηθεύς]: νοσοῦμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
- [971] [Ἑρμῆς]: εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
- [972] [Προμηθεύς]: ὦμοι.
- [973] [Ἑρμῆς]: ὦμοι; τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.
- [974] [Προμηθεύς]: ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
- [975] [Ἑρμῆς]: καὶ μὴν σύ γ' οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
- [976] [Προμηθεύς]: σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

[977] [Ἑρμῆς]: ἔρεῖν | ξοικας οὐδὲν ὦν | χρήζει | πατήρ.

[978] [Προμηθεύς]: καὶ μὴν | ὀφείλων γ' ἄν | τίνοιμ' | αὐτῷ | χάριν.

[979] [Ἑρμῆς]: ἔκερ | τόμησας δῆ |θεν ὥς |παῖδ' ὄν |τα με.

[980] [Προμηθεύς]: οὐ γὰρ | σὺ παῖς | τε κἄ | τι τοῦδ' | ἄνού |στερος

[981] εἰ προσδοκᾷς | ἐμοῦ | τι πεύ | σεσθαι | πάρα;

[982] οὐκ ἔ |στιν αἴ |κισμ' οὐδὲ | μηχάνημ' | ὅτῳ

[983] προτρέψεται | με Ζεὺς | γεγωνῆσαι | τάδε,

[984] πρὶν ἄν | χαλασθῇ | δεσμὰ | λυμαντή |ρια.

[985] πρὸς ταῦ |τα ῥι |πτέσθω | μὲν αἰ |θαλοῦσ |σα φλόξ,

[986] λευκο |πτέρω | δὲ νιφά |δι καὶ | βροντή |μασι

[987] χθονίοις | κυκά |τω πάν |τα καὶ | ταρασ |σέτω.

[988] γνάμψει | γὰρ οὐδὲν | τῶνδέ | μ' ὥ |στε καὶ | φράσαι

[989] πρὸς οὗ | χρεῶν | νιν ἐκ | πεσεῖν | τυραν |νίδος.

[990] [Ἑρμῆς]: ὄρα | νυν εἴ | σοι ταῦτ' | ἄρω γὰ | φαίνεται.

[991] [Προμηθεύς]: ὥπται | πάλαι | δὴ καὶ | βεβού |λευται |τάδε.

[992] [Ἑρμῆς]: τόλμη |σον, ὥ | μάται |ε, τόλ |μησόν | ποτε

[993] πρὸς τὰς | παρού |σας πη |μονὰς | ὀρθῶς | φρονεῖν,

[994] [Προμηθεύς]: ὀχλεῖς | μάτην | με κῦμ' | ὅπως | παρηγορῶν.

[995] εἰσελ |θέτω | σε μή |ποθ' ὥς | ἐγὼ | Διὸς

[996] γνώμην | φοβη |θεὶς θη |λύνους | γενή |σομαι,

[997] καὶ λι |παρή |σω τὸν | μέγα | στυγού |μενον

[998] γυναι |κομί |μοις ὑ |πτία |σμασιν | χερῶν

[999] λῦσαι | με δε |σμῶν τῶν |δε· τοῦ | παντὸς |δέω.

- [1000] [Ἑρμῆς]: λέγων | ξοι|κα πολ|λὰ καὶ |μάτην |ἐρεῖν·
- [1001] |τέγγῃ |γὰρ οὐ|δὲν οὐ|δὲ μαλ|θάσση |λιταῖς|
- [1002] |ἐμαῖς· |δακῶν |δὲ στόμι|ον ὡς |νεο|ζυγῆς|
- [1003] |πῶλος |βιά|ζῃ καὶ |πρὸς ἡ|νίας |μάχῃ·|
- [1004] |ἀτὰρ |σφοδρύ|νῃ γ' ἄ|σθενεῖ |σοφί|σματοι·|
- [1005] |αὐθα|δία |γὰρ τῷ |φρονοῦν|τι μὴ |καλῶς|
- [1006] |αὐτῇ |καθ' αὐ|τὴν οὐ|δενὸς |μεῖζον |σθένει·|
- [1007] |σκέψαι |δ', ἐὰν |μὴ τοῖς |έμοῖς |πεισθῆς |λόγοις·|
- [1008] |οἶός |σε χει|μῶν καὶ |κακῶν |τρικυ|μία|
- [1009] |ἔπεισ' |ἄφυκ|τος· πρῶ|τα μὲν |γὰρ ὁ|κρίδα|
- [1010] |φάραγ|γα βρον|τῇ καὶ |κεραυ|νία |φλογὶ|
- [1011] |πατῆρ |σπαρά|ξει τήν|δε, καὶ |κρύψει |δέμας|
- [1012] |τὸ σόν, |πετραί|α δ' ἀγ|κάλη |σε βα|στάσει·|
- [1013] |μακρὸν |δὲ μῆ|κος ἐ|κτελευ|τήσας |χρόνου|
- [1014] |ἄψορ|ρον ἥ|ξεις εἰς |φάος· |Διὸς |δέ τοί|
- [1015] |πτηνὸς |κύων, |δαφοι|νὸς αἰ|ετός, |λάβρως|
- [1016] |διαρ|ταμή|σει σώ|ματος |μέγα |ράκος·|
- [1017] |ἄκλῃ|τος ἔρ|πων δαι|ταλεὺς |πανή|μερος·|
- [1018] |κελαι|νόβρω|τον δ' ἡ|παρ ἐκ|θoinή|σεται·|
- [1019] |τοιοῦ|δε μόχ|θου τέρ|μα μὴ |τι προσ|δόκα·|
- [1020] |πρὶν ἂν |θεῶν |τις δια|δοχος |τῶν σῶν |πόνων|
- [1021] |φανῇ, |θελή|σῃ τ' εἰς |ἀναύ|γητον |μολεῖν|
- [1022] |Ἄϊδην |κνεφαῖ|ά τ' ἀμ|φὶ Ταρ|τάρου |βάθη·|

- [1023] πρὸς ταῦτα βούλευ· ὥς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
- [1024] ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος
- [1025] ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
- [1026] τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ· σὺ δὲ
- [1027] πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
- [1028] εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.
- [1029] [Χορός]: ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
- [1030] λέγειν. ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
- [1031] μεθέντ' ἔρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
- [1032] πιθοῦ· σοφῶ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.
- [1033] [Προμηθεύς]: εἰδότεί τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
- [1034] ὅδ' ἐθῶυξεν· πάσχειν δὲ κακῶς
- [1035] ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
- [1036] πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
- [1037] πυρὸς ἀμφίκης βόστρυχος, αἰθῆρδ'
- [1038] ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλωτ'
- [1039] ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
- [1040] αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
- [1041] κύμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
- [1042] συγχώσειεν τῶν οὐρανίων
- [1043] ἄστρον διόδους· εἷς τε κελαινὸν
- [1044] Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
- [1045] τοῦμὸν ἀνάγκης στερραῖς δίναις·

[1046] πάντως | ἐμέ γ' οὐ | θανατώσει.

[1047] [Ἑρμῆς]: τοιάδε | μέντοι | τῶν φρενοπλήκτων

[1048] βουλεύματ' ἔπη | τ' ἔστιν ἀκούσαι.

[1049] [Ἑρμῆς]: τί γὰρ ἐλλείπει | μὴ παραπαίειν

[1050] [Ἑρμῆς]: ἡ τοῦδ' | εὐχή; | τί χαλᾷ | μανιῶν;

[1051] ἀλλ' οὖν | ὑμεῖς | γ' αἱ πημοσύναις

[1052] συγκάμνουσαι | ταῖς τοῦδε τόπων

[1053] μετὰ ποι | χωρεῖτ' | ἐκ τῶνδε θεῶς,

[1054] μὴ φρένας | ὑμῶν | ἡλιθίωσιν

[1055] βροντῆς | μύκημ' | ἀτέραμνον.

[1056] [Χορός]: ἄλλο τι | φώνει | καὶ παραμυθοῦμ'

[1057] ὅ τι καὶ | πείσεις· | οὐ γὰρ | δῆ που

[1058] τοῦτό γε | τλητὸν | παρέσυρας ἔπος.

[1059] πῶς με κελεύεις | κακότητ' | ἀσκεῖν;

[1060] μετὰ τοῦδ' | ὅ τι χρὴ | πάσχειν | ἐθέλω.

[1061] τοὺς προδότας γὰρ | μισεῖν | ἔμαθον,

[1062] κοῦκ ἔστι νόσος

[1063] τῇσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσσας μᾶλλον.

[1064] [Ἑρμῆς]: ἀλλ' οὖν | μέμνησθ' | ἀγὼν | προλέγω

[1065] μηδὲ πρὸς ἄτης | θηραθείσαι

[1066] μέμψησθε τύχην, | μηδέ ποτ' εἵπηθ'

[1067] ὥς Ζεὺς | ὑμᾶς | εἰς ἀπρόοπτον

[1068] πῇμ' εἰσέβαλεν· | μὴ δῆτ' αὐταῖδ'

[1069]	ὁμᾶς	αὐτάς.	εἰδυῖ	αι γὰρ
[1070]	κούκ	ἐξαίφνης	οὐδὲ	λαθραίως
[1071]	εἰς	ἀπέρατον	δίκτυον	ἄτης
[1072]	ἐμπλεχ	θήσεσθ'	ὕπ'	ἀνοίγας.
[1073]	[Προμηθεύς]: καὶ μὴν ἔργῳ κούκέτι μύθῳ			
[1074]	χθῶν	σεσά	λευται·	
[1075]	βρυχία	δ' ἤχῳ	παραμυ	κᾶται
[1076]	βροντῆς,	ἔλικες	δ' ἐκλάμ	πουσι
[1077]	στεροπῆς	ζάπυροι,	στρόμβοι	δὲ κόνιν
[1078]	εἰλίσ	σουσι·	σκιρτᾷ	δ' ἀνέμων
[1079]	πνεύματα	πάντων	εἰς ἅλ	ληλα
[1080]	στάσιν	ἀντίπνουν	ἀποδει	κνύμενα·
[1081]	ξυντετά	ρακται	δ' αἰθῆρ	πόντῳ.
[1082]	τοιάδ'	ἐπ' ἐμοὶ	ρίπῃ	Διόθεν
[1083]	τεύχου	σα φόβον	στείχει	φανερῶς.
[1084]	ὦ μητρὸς	ἐμῆς	σέβας,	ὦ πάντων
[1085]	αἰθῆρ	κοινὸν	φάος	εἰλίσσων,
[1086]	έσορᾶς	μ' ὥς	ἐκδिका	πάσχω.